

prima instanță – (Judecătoria Botanica mun. Chișinău) V. Stratan
instanța de apel – (Curtea de Apel Chișinău) M.Guzun, N.Simciuc, I.Cotruță

Î N C H E I E R E

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată
”Eximservice Broker”,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu
răspundere limitată ”Eximservice Broker” împotriva Biroului Vamal Chișinău privind
contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017 prin care s-a
respins apelul societății cu răspundere limitată ”Eximservice Broker” și s-a menținut
hotărârea judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău din 03 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 11 aprilie 2016 societatea cu răspundere limitată „Eximservice Broker” s-a
adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău, solicitând
anularea deciziei din procesul-verbal nr.79/16 din 09 februarie 2016 privind atragerea la
răspundere contravențională vamală pentru săvârșirea contravenției prevăzută de art.231
pct.14 din Codul vamal și aplicarea unei sancțiuni în formă de amendă în valoare de 70%
din valoarea obiectului contravenției, ceea ce constituie 7949,09 lei, cu încetarea
procesului.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a retiterat că, la 09
februarie 2016 Biroului Vamal Chișinău, a întocmit procesul-verbal nr.79/16 privind
comiterea contravenției prevăzute de art.231 pct. 14) al Codului Vamal, de către
societatea cu răspundere limitată „Eximservice Broker”.

Biroul Vamal Chișinău a emis decizia de a aplica sancțiune sub formă de amendă
în mărime de 70% din valoarea obiectului contravenției, ceea ce constituie 7949,09 lei,
pentru faptul că, la 09 decembrie 2015 Munteanu Veronica, broker vamal al societății cu
răspundere limitată „Eximservice Broker” a depus declarația vamală nr.3029182209 prin
care societatea cu răspundere limitată „Avia Invest” importă mărfuri: grădini verticale,
marfa fiind importată din România, iar la momentul depunerii declarației vamale, în
cadrul efectuării controlului documentar, s-a stabilit că art.20 din declarația vamală
(îngrășăminte pentru plante), codul mărfii 31010000, nu este înregistrat în Registrul de
Stat și importul acestor mărfuri nu poate fi permis.

Valoarea facturată a mărfurilor constituie suma de 11355,84 lei. Mărfurile date au fost puse în antrepozit vamal, ulterior fiind reexportate în România, conform DV 3029187359 din 28 decembrie 2015.

Menționează că, de către Biroul Vamal Chișinău au fost încălcate prevederile art.231 pct.14 din Codul vamal.

La 08 decembrie 2015, din numele agentului economic societatea cu răspundere limitată „Avia Invest”, a fost depusă declarația vamală în regim de import pentru marfa - grădini verticale, în set fiind și 20 kg de soluții pentru întreținerea florilor.

La momentul controlului fizic nu au fost stabilite careva-iregularități.

După depunerea declarației vamale, inspectorul vamal, efectuând controlul documentar, a constatat că este necesar de prezentat Autorizația de import a produselor de uz fitosanitar, eliberat de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor și a menționat că, numai în astfel de condiții DVD va fi validată.

Susține că, societatea cu răspundere limitată „Avia Invest” a solicitat de la Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor eliberarea autorizației de import pentru tipul de marfa importat, iar ultima a menționat că, produsul menționat în solicitare nu este omologat sau înregistrat în Republica Moldova, adică nu este consemnat în Registrul de Stat și respectiv, importul acestora nu poate fi autorizat.

La 14 decembrie 2015 organul vamal emite actul de inspecție, în rezultatul căruia marfa respectivă a fost plasată sub alt regim vamal (antrepozit vamal), cu remutarea produsului exportatorului.

Consideră reclamantul că, nu a săvârșit nicio contravenție vamală, deoarece au fost respectate în întregime dispozițiile art.137 ¹din Codul vamal.

Societatea cu răspundere limitată „Eximservice Broker” a acționat conform legislației, fără a încălca vreo norma materială contravențională, deoarece după primirea refuzului din partea organului vamal de a valida DVD depusă, marfa imediat, în aceeași zi, 14 februarie 2015, a fost plasată sub o altă destinație vamală, cu depunerea altei declarații vamale nr. 3029183541 din 14 decembrie 2015.

Ce ține de faptul neomologării sau neînregistrării mărfurilor respective în Registrul de Stat, la care face trimitere Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, în refuzul său cu privire la eliberarea autorizației de import, nu putea fi considerat ca un argument întemeiat și legal de refuz, deoarece Registrul de Stat al produselor de uz fitosanitar și al fertilizanților permiși pentru utilizare în agricultura Republicii Moldova nu poate fi considerat act juridic, care produce efecte juridice, deoarece nu este publicat în actele oficiale ale Republicii Moldova și nu este clar stipulat de către cine și în ce mod se elaborează, aprobă.

În opinia reclamantului procesul-verbal nr.79/16 din 09 februarie 2016 și decizia emisă în baza acestuia sunt nelegitime și neîntemeiate.

Prin hotărârea judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 03 octombrie 2016 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată ” Eximservice Broker”.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 06 octombrie 2016 societatea cu răspundere limitată ” Eximservice Broker” a declarat apel nemotivat, ulterior la 30 decembrie 2016 a depus apel motivat, solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 03 octombrie 2016, și pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017 a fost respinsă cererea de apel a societății cu răspundere limitată ” Eximservice Broker” și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău din 03 octombrie 2016.

La 10 aprilie 2017 societatea cu răspundere limitată ” Eximservice Broker” a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărâri judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău din 03 octombrie 2016 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017 și pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Recurentul a depus recurs în temeiul art.432 alin.2) lit.a) din Codul de procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În motivarea cererii de recurs au indicat că, atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat corect toate circumstanțele pricinii. Procesul verbal de contrvenție întocmit de către Biroul Vamal Chișinău a fost întocmit cu greșeli.

Susține recurentul că procesul verbal contravențional este ilegal deoarece la întocmirea acestuia nu au fost respectate prevederile art. 403 alin.2), 443 și 445 din Codul contravențional, art. 233,234 din Codul vamal.

A mai relevat că, la materialele dosarului nu există probe ce atestă săvârșirea contravenției de către societatea cu răspundere limitată ” Eximservice Broker”, dat fiind faptul că brokerul vamal activează pe principii de reprezentare directă sau indirectă a beneficiarului operațiunilor de vămuire și astfel nu poate fi responsabil de deficiențele activităților economice ale clientului.

A indicat că, instanța de apel cât și instanța de fond au dat concluzii eronate referitor la circumstanțele cauzei în ceea ce privește atragerea la răspundere contravențională a brokerului vamal.

Menționează recurentul că instanțele investite cu judecarea fondului, la examinarea litigiului urmau să aplice prevederile art.164 alin.5) din Codul vamal, care prevede că brokerul vamal nu este responsabil pentru nerespectarea condițiilor destinației vamale alese de către persoana care trece mărfuri/și sau mijloace de transport.

Consideră recurentul că instituția reprezentării nu presupune sancționarea reprezentantului pentru faptele savârșite de către reprezentant.

Prin referința depusă la 17 mai 2017 Biroul Vamal Chișinău a indicat că recursul depus de societatea cu răspundere limitată „Eximservice Broker” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

A invocat că temeiurile recursului sunt declarative și neîntemeiate. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Cu referire la termenul de declarare a recursului instanța de recurs constată că Curtea de Apel Chișinău a emis decizia la 17 ianuarie 2017.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de comunicare decizia motivată a fost expeditată în adresa participanților la proces la 27 ianuarie 2017, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare.(f.d.120).

Cererea de recurs a fost depusă la 10 aprilie 2017, respectiv recursul este depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din

partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de societatea cu răspundere limitată ”Eximservice Broker”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată ”Eximservice Broker”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari